

1. สาขาเกษตรกรรม

ชาติ คมสัน

เกิดที่บ้านเลขที่ 95 หมู่ที่ 6 ตำบลคอนเจดีย์ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นบุตรคนที่ 4 ในจำนวนพี่น้อง 4 คน ของนายนิวัฒน์ และนางถิ๋ว คมสัน ซึ่งมีอาชีพทำไร่อยู่ จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นการผลิตโคเนื้อ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี 2526

จากโค 5 ตัว จนกระทั่ง เป็นเจ้าของฟาร์มโค 270 ตัว

ขณะที่เขาศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี เขาได้สมัครปฏิบัติงานประจำหมวดงานฟาร์มโคนมของวิทยาลัย และเริ่มเก็บข้อมูลโดยซื้อวัวมาทดลองเลี้ยงเอง จากนั้นเขาได้เกิดความคิดว่าจะยึดเป็นอาชีพได้ ดังนั้น เมื่อจบการศึกษาระดับ ปวช. จึงได้ทำการทดลองเลี้ยงโคเองโดยเริ่มเลี้ยงโคจาก จำนวน 5 ตัว ซึ่งเมื่อเริ่มเลี้ยงในระยะแรกก็มีปัญหาอุปสรรคมากพอสมควร โดยเฉพาะทางบ้านยังไม่ยอมรับความคิดในการเลี้ยงวัว และขาดแคลนแม่พันธุ์ซึ่งต้องไปหาแม่พันธุ์จากจังหวัดอื่นทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และเขาเองต้องรับภาระช่วยดูแลไร่ของบิดามารดาด้วย ทำให้มีภาระในการทำงานเพิ่มขึ้น แต่เขาก็ไม่ย่อท้อพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ จนขยายกิจการมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งมีโคจำนวน 270 ตัว โดยแยกเป็นแม่โค และพ่อโค จำนวน 200 ตัว วัวขุนอีก 70 ตัว และเริ่มเลี้ยงแพะจนมีแพะจำนวน 150 ตัว แกะอีก 50 ตัว ปลูกไม้ผล ไม้แก่ ขนุน มะม่วง และมะขามหวานในพื้นที่ 10 ไร่ ขยายการเลี้ยงไก่พื้นเมืองจันมีจำนวน 200 ตัว โดยใช้พื้นที่ที่บ้านและไร่ของบิดามารดาที่อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นสถานที่ดำเนินงานฟาร์มทั้งหมด และใช้ชื่อฟาร์มว่า ตะวันตกฟาร์ม

เคล็ดลับของการประสบความสำเร็จ

การทำงานถ้าจะให้ประสบความสำเร็จได้ต้องทำงานด้วยใจรักและสนุกไปกับการทำงาน ที่หาความมั่นใจในตัวเอง หมั่นศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์อยู่เสมอ ทั้งความรู้ทางค่านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการผลิตเกษตร ความรู้ทางการตลาด

โดยศึกษาหรือหาความรู้จากหน่วยงานของทางราชการและเอกชนต่าง ๆ มีการชักจูง
และเปลี่ยนแปลงแนวคิดกับผู้ประกอบการฟาร์มอื่น ๆ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับ
ตัวเอง และนำมาใช้ในการดำเนินงานฟาร์มให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นไป

เมื่อเริ่มกิจการฟาร์มโดยทำการเลี้ยงโคนั้นได้รับความรู้การอบรมหลักสูตร
ระยะสั้น เรื่องการผลิตโคนี้จากคณะสัตวบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นแนวทาง
ในการดำเนินงานฟาร์ม และผู้ที่ให้คำแนะนำปรึกษาแนวทางในการทำฟาร์มมาตลอด
ได้แก่ อาจารย์ปรารถนา พุกกะศรี อาจารย์ชัยณรงค์ กันชนนิก อาจารย์สมิต ยิ้มมงคล
วิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี ส่วนที่เป็นกำลังใจและให้ทุนแก่เขาเป็นอย่างดีก็คือบิดามารดา
และญาติพี่น้องนั่นเอง

ความคิดสร้างสรรค์ที่จะดำเนินงานต่อไป

เรามีความคิดใฝ่ฝันและตั้งใจไว้ว่าจะใช้พื้นที่ 200 ไร่ ปลูกรวมข้าวโพดฝักอ่อน
หลังจากเก็บข้าวโพดฝักอ่อนจำหน่ายแล้ว สามารถนำท่อนข้าวโพดมาใช้เป็นอาหารสัตว์
สำหรับเลี้ยงโค แพะ แกะ และไก่พื้นเมืองของฟาร์มเพื่อลดต้นทุนการผลิตค่านอาหารสัตว์
นอกจากนี้ จะดำเนินการขยายแปลงหญ้าอาหารสัตว์อีก 200 ไร่ พร้อมทั้งพัฒนาโรงเรือน
สำหรับเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์โค และคอกโคขุนให้โตมาตรฐาน อีกทั้งปรับปรุงพันธุ์แม่โคให้ได้
มาตรฐานและคุณภาพตรงกับความต้องการของตลาด และปลูกไม้ผลระยะห่างในแปลงหญ้า
ที่ปลูกแล้ว จำนวน 20 ไร่ และที่ขาดไม้โคอีกอย่างหนึ่งคือคอกขยายการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
ที่เลี้ยงจาก 200 ตัวต่อรุ่นมาเป็น 500 ตัวต่อรุ่น

การว่าเพื่อประโยชน์เพื่อสังคม

- ส่งเสริมเกษตรกรในท้องถิ่นให้เลี้ยงโคและโคขุน แพะ แกะ และเลี้ยงไก่
พื้นเมือง
- บริการพันธุ์หญ้าเลี้ยงสัตว์ให้กับเกษตรกร
- ช่วยแนะนำและส่งเสริมให้เกษตรกรในท้องถิ่นปลูกไม้ผลแทนการปลูกอ้อย

- เป็นวิทยากรให้ความรู้กับผู้เข้ารับการอบรมการเลี้ยงโคขุน ณ ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ

- เป็นวิทยากรแนะนำในการประกอบอาชีพส่วนตัวให้กับนักเรียน และนักศึกษา รุ่นน้องที่วิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี

ข้อคิดและทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระ

นักเรียนและนักศึกษาที่เรียนจบหลักสูตรมาแล้วสามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้จากทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนในสถานศึกษาและหาประสบการณ์เพิ่มเติมโดยการศึกษาฝึกฝนให้เป็นปัจจุบันก็จะทำให้เราเกิดความภาคภูมิใจที่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และสามารถเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียน นักศึกษารุ่นน้อง และเกษตรกรทั่วไปได้เป็นอย่างดี เหมือนกับที่เขาได้กระทำมาแล้วนั่นเอง

ศิลา เจียมสมัย

คุณศิลา เจียมสมัย เกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จในการทำไร่อ้อยของจังหวัดอุตรธานี สามารถปลูกอ้อยส่งเข้าโรงงานได้ถึงปีละ 15,000 ตัน จบการศึกษาระดับสุดท้ายจากวิทยาลัยเกษตรกรรมอุตรธานี ในปี 2516 คุณศิลาเป็นคนจังหวัดอุตรธานี โดยกำเนิด ขณะนี้อายุ 36 ปี สมรสแล้วกับคุณทัศนีย์ เจียมสมัย มีบุตรด้วยกัน 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน บิคาและมารคา คือ นายเชียงและนางสว่าง เจียมสมัย

หลังจากจบการศึกษา คุณศิลา ทำงานอยู่ 5-6 เดือน เมื่อคุณพ่อคุณแม่ซื้อรถบรรทุกให้ 1 คัน จึงเริ่มขับรถบรรทุกส่งสินค้าวิ่งระหว่างกรุงเทพฯ - อุดร - หนองคาย ทำอยู่ได้ไม่นานก็เลิกทำเนื่องจากรายได้ไม่คุ้มเท่าที่ควร หันมาเอาดีทางค้าขายเปลือกควบคู่ไปกับเลี้ยงเป็ดไข่ประมาณพันตัว ทำได้สักระยะหนึ่งก็ทองเลิกกิจการอีก เนื่องจากมีปัญหาบางอย่าง แล้วย้ายไปอยู่จังหวัดกาฬจนบุรี (แหล่งปลูกอ้อยที่สำคัญอีกแห่งของประเทศไทย) อยู่ได้ไม่นานคุณศิลา ก็ต้องกลับมาอยู่ที่อุดรอีกครั้ง และในครั้งนี้ คุณศิลาได้เริ่มประกอบอาชีพค้าขาย เกษตรตามที่เรียนมาจนประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

เป็นชาวไร่อ้อยเต็มตัว

คุณศิลา ได้กลับมาอยู่ดูกรรฯ อีกครั้งในปี 2518 และตัดสินใจทำไร่อ้อยจากการชักชวนของเพื่อนพี่ชาย เพราะเห็นว่ารายได้ดี คุณศิลาจึงขอยืมทุนจากคุณพ่อคุณแม่ ประมาณ 7-8 หมื่นบาท และที่ดินอีก 100 ไร่ ซึ่งคุณพ่อซื้อให้คุณศิลาตั้งแต่ยังเด็ก ๆ กิจกรรมทำไร่อ้อยของคุณศิลาในช่วง 4-5 ปีแรกประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี อ้อยให้ผลผลิตสูงถึง 15 ตัน/ไร่ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นดินเบคไทน์ใหม่ ยังไม่เคยปลูกอ้อยมาก่อน ความอุดมสมบูรณ์ของดินสูง โรคแมลงไม่มี ประกอบกับไม่มีปัญหาการตลาด เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวราคาอ้อยเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และเคยขึ้นสูงสุดถึงตันละ 650 บาท แต่โดยเฉลี่ยแล้วประมาณตันละ 450 - 460 บาท แต่หลังจากปลูกอ้อยไปได้ระยะหนึ่ง ผลผลิตจะลดลง โรคและแมลงเพิ่มขึ้นบ้างเล็กน้อย เฉลี่ยแล้วยังให้ผลผลิตประมาณ 12 ตัน/ไร่ ซึ่งคุณศิลาบอกว่า ยังเป็นปริมาณที่น่าพอใจ ยกเว้นในปีที่ฟ้าฝนแห้งแล้ง ผลผลิตอ้อยจะลดลงเหลือประมาณ 9 ตัน/ไร่ คุณศิลาขยายกิจการโดยการซื้อที่ดินเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เลือกราคาที่ดินที่ใกล้เคียงและราคาไม่แพงเกินไป ซื้อแต่ละครั้งตั้งแต่ 20-30 ไร่ ถึง 100 - 200 ไร่ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาซื้อถึง 1,000 ไร่ ปัจจุบันมีที่ดินทำไร่อ้อย 2,200 ไร่ ซึ่งใช้เวลาถึง 14 ปี คุณศิลาเห็นด้วยว่า การปลูกอ้อยส่งโรงงานมีขั้นตอนหลายอย่าง ท้องอาศัยการจัดการที่ดีจึงจะสามารถทำการเกษตรได้สำเร็จ โดยเฉพาะการปลูกในสภาพที่มีพื้นที่เป็นจำนวนมากเช่นนี้ ทั้งแก่การค้ำพันธุ์ ดิน แรงงาน การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยว และการนำส่งโรงงาน ส่วนเรื่องการตลาดนั้นไม่มีปัญหาเพราะคุณศิลาส่งอ้อยโดยตรงเข้าโรงงานกุมภวาปี และโรงงานน้ำพองได้ทั้งหมด ราคาอ้อยจะขึ้นอยู่กับการประกันราคาของรัฐบาลเฉลี่ยประมาณตันละ 450-460 บาท ดังกล่าวมาแล้ว

คินทีผลผลิต

คุณศิลา ยืนยันว่าคินทีทำให้ผลผลิตอ้อยสูง ดังจะเห็นได้จากช่วง 4-5 ปีแรก ในคินเปิดใหม่จะให้ผลผลิตอ้อยสูง ดังนั้นเมื่อปลูกหลายปีแล้วจะคงมีการบำรุงคินวิธีง่าย ๆ ที่คุณศิลาเลือกใช้มีดังนี้ ในช่วงปลายพฤษภาคมหลังการไถแล้วให้พรวนด้วยปุ๋ยแอมโมเนียม 5 ก.ก. ต่อไร่ หลังจากนั้นประมาณ 2 เดือนครึ่งก็ไถกลับ แล้วทิ้งไว้สักประมาณหนึ่งถึงปลูกอ้อย โดยวิธีนี้จะทำให้คินมีความอุดมสมบูรณ์ โปร่ง ร่วนซุย และเป็นการทำลายวงจรชีวิตของโรคและแมลงศัตรู นอกจากนี้จะคงมีการใส่ปุ๋ยเพิ่มลงไปด้วย คุณศิลาใช้ปุ๋ยสูตร 12 - 10 - 18 ใส่พร้อมปลูก และใส่ครั้งที่ 2 ใช้ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 ใส่เมื่ออ้อยอายุได้ประมาณ 2 เดือน พร้อมกับทำการไถพรวนเพื่อตัดทางน้ำไม่ให้คินแห้งไวเกินไป หลังจากนั้นถ้ามีหญ้าขึ้นมาก็ให้ใช้จอบเข้าไปกำจัด คุณศิลาเห็นว่า การคายหญ้าออกจากแปลงอ้อยเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะถ้าไม่ทำ นอกจากคินจะแน่นยังทำให้อ้อยเหี่ยว และตายหมดทั้งแปลงเลยก็มี

เลือกพันธุ์ที่มีกำไรไปกว่าครึ่ง

ในการทำไร่อ้อยสิ่งทีนอกเหนือจากความอุดมสมบูรณ์ของคินแล้ว จะต้องรู้จักเลือกใช้พันธุ์ที่คุ้มค่ายุ คุณศิลาเลือกใช้พันธุ์ H_{30} พันธุ์ Eroze และพันธุ์สุพรรณบุรี 1 พันธุ์ทั้งสามปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโคกที่เกี่ยว โดยเฉพาะพันธุ์ H_{30} ซึ่งมีลักษณะดีคือ เจริญเติบโตเร็ว กินปุ๋ยน้อย และที่สำคัญ แรกกอให้ลำอ้อยมาก แต่มีข้อเสียมักเป็นโรคใบขาวและถูกทำลายโดยหนอนทวงไก่อาย ซึ่งถ้าหากโรคและแมลงทั้งสองระบาด คุณศิลาจะหันมาใช้พันธุ์ Eroze และพันธุ์สุพรรณบุรี 1 แทนที่

นอกจากการเลือกใช้พันธุ์ดีแล้ว การเลือกแปลงโคแปลงหนึ่งเพื่อเตรียมไว้เป็นท่อนพันธุ์ก็มีความสำคัญยิ่งเช่นกัน คุณศิลา จะเลือกแปลงที่มีคินดีปลูกอ้อยเพื่อใช้เป็นพันธุ์โดยเฉพาะ ซึ่งจะคงมีการดูแลรักษาเป็นพิเศษ โดยเพิ่มการฉีดยาป้องกันโรคและแมลงในระยะที่อ้อยกำลังเจริญเติบโต แม้วิธีนี้จะทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้นแต่ก็ให้ผลคุ้มค่ากว่า เพราะจะได้ท่อนพันธุ์ที่สะอาดปราศจากโรคและแมลง

"การขึ้นอ้อย"

การขึ้นอ้อย คือ การนำอ้อยที่เก็บเกี่ยวแล้วมารวมกันเป็นมัด ๆ แล้วขนใส่รถบรรทุกส่งโรงงาน ซึ่งในการเก็บเกี่ยวอ้อย คุณศิลาจะเริ่มเก็บเกี่ยวตั้งแต่โรงงานเริ่มเปิดหีบ โดยเริ่มจากแปลงที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดก่อน ความสำคัญของการเก็บเกี่ยวก็คือเก็บอย่างไรจึงจะทำให้ห้อยกอในปีต่อไปให้ผลผลิตสูง วิธีการที่คุณศิลาปฏิบัติง่ายมาก เพียงแค่คัดอ้อยให้ชดชืนให้มากที่สุด ซึ่งจะทำให้หน่อที่งอกใหม่แข็งแรงและสมบูรณ์มากที่สุดเช่นกัน หลังเก็บเกี่ยวแล้ว คุณศิลาจะทำการเผาแปลงอ้อย และเลือกเผาเฉพาะตอนกลางคืนเท่านั้น เพื่อทำความสะอาดและกำจัดโรคแมลงไปในตัว จากนั้นทำการไถพรวนและให้น้ำตาม โดยวิธีการนี้จึงทำให้อ้อยของคุณศิลา มีอายุการเก็บเป็นอ้อยกอได้เพียง 1-2 ปีเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามการมีพื้นที่มาก ๆ เช่นนี้ การเลือกใช้วิธีดังกล่าวก็นับว่าเหมาะสมแล้ว

การจัดการ

ไม่ว่าจะเป็นการปลูก การดูแลรักษา ตลอดจนการเก็บเกี่ยวจำเป็นต้องอาศัยแรงงานจำนวนมากประมาณวันละ 80 คน ดังนั้น การผูกมัดใจคนงานเหล่านี้ให้อยากร่วมงานด้วยกัน จะทำให้ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้ โดยเฉพาะตอนเก็บเกี่ยวซึ่งจะต้องการคนงานค่อนข้างสูง ในการทำงานคุณศิลาจะตั้งงานกับผู้ชายซึ่งเป็นหัวหน้าคนงานประมาณ 4-5 คน ช่วยทำหน้าที่ควบคุมงานเฉพาะด้าน เช่น ดูแลรถ ดูแลคนงาน ดูแลแปลงอ้อย เป็นต้น ดังนั้นการที่คุณศิลาเลือกหัวหน้างานที่เข้ากับคนงานได้ก็คือเป็นการผูกใจในขั้นแรก การผูกใจในขั้นต่อมาก็คือ การได้พบปะพูดคุยและสัมผัสกับคนงานอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา ทำให้เกิดความเข้าใจและเห็นใจซึ่งกันและกัน ดังนั้นการผูกใจที่คุณศิลาเลือกใช้ความมากก็คือการจ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าให้กับคนงานประมาณ 1,500 - 2,000 บาท จากนั้นจึงหักรายได้ครึ่งหนึ่งในแต่ละเดือนไปเรื่อย ๆ โดยไม่คิดดอกเบี้ยแต่ประการใด หรือบางกรณีก็ยังไม่หักเงิน วิธีนี้ทำให้พบกับปัญหาบ้าง เช่น คนงานบางคนหนีหายไปเลย อย่างไรก็ตามคุณศิลาก็ยังคงเลือกใช้วิธีนี้อยู่

ด้วยการจัดการที่ดีพอ คุณศศิลา สามารถส่งอ้อยเข้าโรงงานได้ถึงปีละ 14,000 - 15,000 ตัน คิดเป็นเงินไม่น้อยกว่า 1,300,000 - 1,400,000 บาท/ปี ทางโรงงานทำน้ำตาลจึงให้ทุน คุณศศิลาไปทำงานที่ต่างประเทศเกี่ยวกับการปลูกอ้อยที่ประเทศสาธารณรัฐ-ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน และฮ่องกง

ปัจจุบันคุณศศิลามีทุนค่าเงินการถึง 10 ล้านบาท ความสำเร็จที่ได้รับ คุณศศิลาเชื่อว่าเป็นเพราะความขยัน อุตสาหะของเขาสองคนเองแท้ ๆ จนได้รับฉายาจากเพื่อน ๆ ว่า "โอมมุขยหิณ" หรือ "บริษัทหค" และการได้รับคัดเลือกเป็น "อาชีวตัวอย่าง" จากกรมอาชีวศึกษา ทำให้คุณศศิลา รู้สึกดีใจและคิดว่าได้รับเกียรติเป็นอย่างยิ่ง

2. สาขากรรม

ระพีพรรณ เฉลิมพานิช

คุณระพีพรรณ เฉลิมพานิช อายุ 37 ปี เป็นสมาชิกคนที่ 3 ของครอบครัว มีพี่น้อง 7 คน เกิดวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2495 ที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น เป็นบุตรของนายไล้ แซ่ตั้ง และนางจันทร์ศรี บุริสตระกูล สมรสกับนายบุญเที่ยร เฉลิมพานิช เมื่อปี พ.ศ. 2519 มีบุตร 3 คน ชาย 2 คน หญิง 1 คน มีอาชีพค้าขาย เป็นเจ้าของกิจการร้านจำหน่ายผ้าผืนและเครื่องมือตัดเย็บทุกชนิด เป็นผู้รับคัดทั้งผ้าผืนทั้งในจังหวัดขอนแก่นและต่างจังหวัด ทั้งอยู่บ้านเลขที่ 405-407 ร้านผืนบนเที่ยร ด.ศรีจันทร์ อ.เมือง จ.ขอนแก่น

ประวัติการศึกษา

ป.1 - ป.4	โรงเรียนบ้านแฮดคำพรบ้านไผ่ 1 อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น
ป.5 - ป.7	โรงเรียนบ้านแฮดคำพรบ้านไผ่ 1 อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น
มศ.1-มศ.3	โรงเรียนบ้านไผ่วิทยา อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น
มศ.4-มศ.6	โรงเรียนการช่างสตรีขอนแก่น หรือในปัจจุบันคือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น
ปวส.	วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ (แผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย)

ประวัติการทำงาน

เมื่อสำเร็จจากวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ แผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้รับวุฒิ ปวส. ก็ออกมาทำงานรับราชการที่ศูนย์อนามัยเขต 4 ขอนแก่น ในแผนกเสื้อผ้า จนกระทั่งได้สมรสกับนายบุญเที่ยร เฉลิมพานิช จึงได้ลาออกมาตั้งกิจการของตัวเอง ชื่อ ร้านผืนบนเที่ยร ซึ่งจำหน่ายเครื่องมือในการตัดเย็บบางอย่าง และผ้าผืน ซึ่งในระยะแรกยังไม่มีจำนวนมากมายนัก ต่อมาก็ได้ปรับปรุงงานของร้านอยู่เสมอ โดยศึกษาเพิ่มเติมเทคโนโลยีและเทคนิคใหม่ ๆ บริการลูกค้าจนเป็นที่ยอมรับของลูกค้าในทั่วจังหวัด

และจังหวัดใกล้เคียงได้ให้บริการในการศึกษาค้นคว้ามานุษยวิทยาต่าง ๆ และในงานพิธีใหญ่ ๆ ของจังหวัด ได้รับความไว้วางใจให้ทำอยู่เสมอ ปัจจุบันร้านมานุษยวิทยามีทุนหมุนเวียนเกือบหลายแสนบาท

วิธีการบริหารงาน

นอกจากทำกิจการส่วนตัวแล้วยังมีวิธีการบริหารงานในร้านคือยึดถือระเบียบเป็นอันดับแรก ทุกคนทงรู้หน้าที่ ฐานะของตนเองและปกครองอย่างพี่น้องซึ่งขณะนี้ทางร้านมีพนักงาน 12 คน

แนวจิตใจในการทำงานอาชีพนี้

- ต้องการงานอิสระมาตั้งแต่เด็ก อยากรับผิดชอบตัวเอง เป็นงานที่ท้าทายความสามารถและความคิด
- ต้องการเปลี่ยนค่านิยมที่ว่าเรียนจบแล้วต้องเป็นเจ้าคนนายคนจึงจะเป็นที่ยอมรับ
- เล็งเห็นการณ์ไกลว่าต่อไปในอนาคตคว้ามานจะเป็นที่นิยมของคนรุ่นใหม่ในการจัดตกแต่งบ้านรูปแบบต่าง ๆ

ปัญหาอุปสรรคในการทำงานและการต่อสู้

เนื่องจากทำงานกับสามีเท่านั้นปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จึงเกิดขึ้นน้อย และสามารถแก้ไขได้เรียบร้อยทุกครั้ง

เทคนิคและคคิที่ช่วยให้ประสบผลสำเร็จ

- การศึกษางานให้ลึกซึ้ง
- ทำงานอย่างประณีตละเอียดถี่ถ้วน
- รับผิดชอบต่อลูกค้าแต่ละคน ไม่ซีจใจและยกเหตุผลอธิบายให้ลูกค้าเข้าใจ
- บริการลูกค้าด้วยความซื่อสัตย์ จริงใจ สุภาพ และเป็นกันเองทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ
- ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไป

ความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะทำงานต่อไป

จะผลิคว่ามันให้มีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมและใช้สถานที่ร้านเป็นที่ฝึกงานของนักศึกษาที่ให้ความสนใจในการฝึกทั้งด้วามาน

ความคิดเห็นและทัศนคติในวิชาชีพ

คุณระพีพรรณ กล่าวว่า เมื่อเรียนมาทางวิชาชีพแล้วอยากทำงานอาชีพส่วนตัวมากกว่าที่จะรับราชการหรือเป็นลูกจ้างและควรจะชวนชวหายหาวิชาชีพอื่นเพิ่มเติมด้วยเพื่อจะได้ทำงานได้อย่างกว้างขวางขึ้น

บุคลิกลักษณะส่วนตัวที่เด่น

คุณระพีพรรณ เป็นคนยิ้มง่าย ทนรับลูกค้าด้วยความเป็นกันเอง และลงมือทำงานด้วยตนเองจึงได้รับความเชื่อถือจากลูกค้ามาก นอกจากนี้ยังเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี พูกจาไพเราะอ่อนหวานด้วย

ความเห็นและทัศนคติส่วนตัวที่ได้รับเลือกเป็น "อาชีพะตัวอย่าง"

หลังจากได้ทราบว่าได้รับเลือกให้เป็นอาชีพะตัวอย่าง คุณระพีพรรณ เฉลิมพานิช กล่าวว่า "รู้สึกดีใจและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้รับเลือกในครั้งนี้ และจะพยายามดำเนินงานให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป และคิดว่าอาชีพอะไรก็แล้วแต่ถ้าเราทำด้วยความตั้งใจจริง และออกทนเพื่อให้เกิดความสำเร็จแล้วก็ถือว่าอาชีพนั้นมีเกียรติและทำความภาคภูมิใจให้แก่เราได้เสมอ"

ทัศนคติในด้านการเรียนการสอนของภาควิชาศึกษา

คุณระพีพรรณ ได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาว่าเป็นการเสริมสร้าง และเป็นการปลูกฝังอาชีพให้กับบุคคลต่าง ๆ ที่เลือกเรียนตามสาขาที่ตนถนัด เพื่อว่าสำเร็จการศึกษาออกมาแล้วจะได้นำวิชาความรู้ที่ได้รับมานั้นมาประกอบอาชีพในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

- เป็นสมาชิกไลออนส์คลับขอนแก่น ทำกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยเหลือสังคม
- ให้สถานที่ร้านมานมนเทียน เป็นที่ฝึกงานของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่นฝึกงานโดยสอนและให้ความรู้โดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน
- ให้ความร่วมมือและสนับสนุนงานประเพณี งานกุศลต่าง ๆ งานที่หน่วยงานของรัฐและเอกชนหรือวัดต่าง ๆ มีหนังสือขอความร่วมมือ

โครงการหรือแผนในอนาคต

โครงการในอนาคต คุณระพีพรรณ เฉลิมพานิช จะปรับปรุงร้านให้ได้มาตรฐาน และทันสมัยอยู่ในค่านิยมภาพของงานและจะขยายสาขาออกไปอีกด้วยพื้นฐานที่มีอยู่บ้างแล้ว มวลกับความจริงจังในการทำงานและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จากประวัติการทำงานการเสียสละต่อส่วนรวมและแนวความคิดของคุณระพีพรรณ เฉลิมพานิช ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้นนับว่าเป็นอาชีพะคว่อย่าง ปี 2532 อีกคนหนึ่งที่เรารู้จักชาวอาชีวศึกษามีความภาคภูมิใจ

3. สาขาช่างอุตสาหกรรม

พิพัฒน์ โลกธรรมรักษ์

คุณพิพัฒน์ โลกธรรมรักษ์ เจ้าของและผู้จัดการกิจการร้าน ฟัน้องเทคนิค เอนจิเนียริง ซึ่งบริติกรเกี่ยวกับเครื่องไฟฟ้า เครื่องแอร์และห้องเย็น ในเขตอำเภอ หาดใหญ่ จ.สงขลา ปัจจุบันอายุ 33 ปี โดย คุณพิพัฒน์ ได้เล่าว่า กระทบเกิดวันที่ 1 มกราคม 2499 ในครอบครัวชาวประมง อยู่บริเวณชายทะเล ตำบลบางประสร้อย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีพี่น้องชายหญิงรวม 8 คน ครอบครัวมีความลำบากมาก ต้องรับจ้างทำกลองไม้ซีกไฟ พับถุงกระดาษ และทำปลาเค็มขาย ทุกคนต้องช่วยกันทำงาน ก่อนไปโรงเรียน ปี พ.ศ. 2501 ครอบครัวย้ายมาอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ ซึ่งขณะนั้นกระทบ อายุประมาณ 2 ขวบ คุณพิพัฒน์ จึงได้รับการศึกษา และตั้งหลักแหล่งอยู่ที่หาดใหญ่ จนกระทั่งถึงทุกวันนี้ และได้สมรสกับ คุณจิราภรณ์ มีบุตร 1 คน

ประวัติการศึกษา

เริ่มการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จนสำเร็จ ม.ศ. 3 จากโรงเรียนแสงทองวิทยา และตั้งใจจะเข้าไปศึกษาต่อที่กรุงเทพฯ แต่บิดามารดา ไม่อนุญาต จึงตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. ที่โรงเรียนเทคนิคสงขลา (วิทยาลัย เทคนิคหาดใหญ่ปัจจุบัน) ในแผนกวิชาช่างไฟฟ้า ในขณะที่ศึกษาอยู่ได้นำความรู้เบื้องต้น ของไฟฟ้าไปซ่อมอุปกรณ์เครื่องไฟฟ้า ทำให้มีรายได้เป็นค่าอุปกรณ์การเรียน ค่ารถไป เรียนหนังสือโดยไม่ต้องขอเงินจากพ่อ แม่

หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. จากโรงเรียนเทคนิคสงขลาแล้ว ได้เข้าศึกษาต่อระดับ ปวส. ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตพระนครเหนือ ในระหว่างที่ศึกษาที่นี้ก็เช่นกัน ได้สมัครทำงานกับอาจารย์ประทีป ซึ่งมีร้านรับบริการงาน ซ่อมบำรุงอุปกรณ์ไฟฟ้า โดยได้รับค่าแรงเดือนละ 750 บาท พร้อมอาหาร 2 มื้อ ทำให้ ไม่ต้องรบกวนเงินจากที่บ้านอีก และเรียนจนสำเร็จระดับ ปวส. แผนกวิชาไฟฟ้า เมื่อปี พ.ศ. 2522

ประวัติการทำงาน

นอกจากการใช้ความรู้ทางด้านไฟฟ้า ซ่อมบำรุงอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งทำให้มีรายได้ระหว่างเรียนนั้น ระหว่างที่เรียนระดับ ปวส. อยู่ คุณพิพัฒน์ ได้พยายามคิดถึงอนาคตหลังจบการศึกษาว่า จะรับราชการประกอบอาชีพส่วนตัว หรือจะทำงานเป็นลูกจ้างต่อไป ซึ่งหากจะทำงานเป็นลูกจ้าง หรือรับราชการก็ควรเรียนต่อวิศวกรรมศาสตร์ และหากเปิดกิจการส่วนตัว ก็ไม่จำเป็นต้องเรียนสูงกว่านี้ แต่ควรที่จะหาประสบการณ์ให้มาก

ในที่สุดคุณพิพัฒน์ ได้ตัดสินใจว่า จะประกอบอาชีพส่วนตัว เพื่อให้ได้ประสบการณ์มากขึ้น คุณพิพัฒน์จึงสมัครงานกับบริษัทเกริกไทย (จี เอส ไทย) ซึ่งส่งคนงานไทยไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลในโครงการสร้างสนามบิน โดยได้เดินทางไปทำงานในหน้าที่หัวหน้าช่างควบคุมงานการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศภายในแคมป์ ทั้งหมดรวมทั้งเครื่องทำน้ำแข็ง เครื่องซักผ้า ตู้อบไฟฟ้า จนถึงปี 2527 ได้เดินทางกลับมาเปิดกิจการส่วนตัว ตลอดระยะเวลาของการทำงาน คุณพิพัฒน์ มีผลงานที่น่าภาคภูมิใจมากมาย ได้แก่

1. หัวหน้าช่างควบคุมงาน โรงจักรและไฟฟ้าทั้งหมดในแคมป์ ที่อิสราเอล
2. ติดตั้งเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ 350 คัน ที่ ร.พ.หญิง (กทม.)
3. ซ่อมห้องเย็นคอนเทนเนอร์ ของสิงคโปร์ ที่ท่าเรือสงขลา
4. ออกแบบแก้ไขและควบคุมงานระบบปรับอากาศของ โรงพยาบาลสงขลา—

นครินทร์ทั้งหมด

แรงจูงใจในการทำงาน

คุณพิพัฒน์ ได้เล่าว่า แรงจูงใจอันค้ำแรกที่ทำให้หันมาศึกษาเล่าเรียนและประกอบอาชีพทางด้านไฟฟ้าเครื่องเย็น เนื่องจากครั้งแรกที่เรียนที่โรงเรียนเทคนิคสงขลา ได้มีโอกาสซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น เตาหุงต้ม ตู้เย็น ฯลฯ และสามารถมีรายได้เป็นค่าเล่าเรียนจึงมีความคิดว่า น่าจะยึดอาชีพนี้ได้ ประกอบกับเห็นว่าอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นปัจจัยสำคัญของประชาชนทั่วไป ฉะนั้นหากมีร้านของตัวเอง ก็สามารถมีรายได้ที่ดี

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

ปัจจุบันไม่ค่อยมีปัญหาในการทำงานมากนัก เพราะได้รับการยอมรับพอสมควร แต่ที่เป็นปัญหานั้นมากสำหรับคุณพิพัฒน์นั้น เป็นปัญหาในช่วงแรกในขณะทำงานในประเทศอิสราเอล ซึ่งต้องทำงานกับชาวต่างชาติที่ไม่ยอมรับความสามารถของคนไทย คุณพิพัฒน์จึงพยายามแสดงความสามารถจนเป็นที่ยอมรับของเพื่อนต่างชาติ

เทคนิคและคติที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

ในเรื่องความสำเร็จของการทำงาน คุณพิพัฒน์ คิดว่า ต้องมีความเข้าใจงานที่ทำ และซื่อสัตย์ต่อทุกคน

สำหรับเทคนิคในการประกอบอาชีพของคุณพิพัฒน์ คือ การสร้างงานหรือทำงานให้มีคุณภาพ ให้เป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการและความพึงพอใจจากผลงานที่ทำ นอกจากนี้ คุณพิพัฒน์ ยังมีความคิดว่า จะต้องผลิตชิ้นงาน เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่

สำหรับคติในการทำงานที่คุณพิพัฒน์ ใช้เป็นแนวทางคือ "ซื่อสัตย์ ซ้าย ออกหน้า มีศีลธรรม ประหยัด"

ทัศนคติในด้านการเรียนการสอนอาชีพศึกษา

คุณพิพัฒน์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

1. ควรสร้างประสบการณ์ให้แก่นักเรียน นักศึกษาให้มาก เช่น ส่งนักศึกษาฝึกงานให้สถานประกอบการ
2. ควรจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับอาชีพในตลาดแรงงาน
3. เรื่องคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ต้องถือเป็นอันดับ 1

การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

1. รับนักเรียนและนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคหาคีใหญ่ เข้าฝึกงานในบริษัท
2. บริจาคทรัพย์สินให้แก่สถานศึกษา
3. เป็นอาจารย์สอนพิเศษที่วิทยาลัยเทคนิคหาคีใหญ่

โครงการในอนาคต

จะพยายามเน้นพัฒนาฝีมือให้มีคุณภาพมากขึ้นในอนาคตจะขยายสาขา โดยเปิดกิจการที่จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อไป

4. สาขาพาณิชย์กรรม

จุฬารัตน์ ประเสริฐบัญญัติ

คุณจุฬารัตน์ ประเสริฐบัญญัติ เป็นชาวจังหวัดศรีสะเกษ ปัจจุบันอายุ 28 ปี บิดาชื่อนายเอี่ยม ประเสริฐบัญญัติ มารดาชื่อนางอุไรรัตน์ ประเสริฐบัญญัติ เธอเป็นบุตรคนโตในจำนวนพี่น้อง 6 คน เธอเล่าว่า เริ่มเข้าเรียนหนังสือเมื่ออายุ 3 ขวบครึ่ง ที่โรงเรียนกาญจนวิทย์ จนกระทั่งจบชั้นประถมปีที่ 4 หลังจากนั้นได้สอบเข้าโรงเรียนศรีคริสเตียนศึกษา และศึกษาต่อจนจบชั้น ป.7 ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.7 ได้ประสบกับความสูญเสียครั้งใหญ่คือ มารดาประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ทำให้ฐานะทางครอบครัวลำบากยิ่งขึ้น เธอเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนสภาราชนี จนกระทั่งจบชั้นมัธยมปีที่ 3 เริ่มเส้นทางชีวิต...สู่การศึกษาสายอาชีพ

คุณจุฬารัตน์ สอบเข้าศึกษาต่อที่ โรงเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 1 ในสาขาพาณิชยการ และในปีต่อมาได้มีการรวมโรงเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนสตรี กับโรงเรียนการช่างศรีสะเกษ ซึ่งเป็นโรงเรียนชาย เข้าเป็นสถาบันศึกษาเดียวกัน ชื่อ "วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ" และในปีนั้นเองแผนกพาณิชยการซึ่งเป็นแผนกแรกที่ย้ายไปศึกษา ณ สถานที่แห่งใหม่ ส่วนแผนกต่าง ๆ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาก็ย้ายตามมาในปีถัดไป ในระหว่างนี้ก็มักมีปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางเล็กน้อย เพราะวิทยาลัยฯ ตั้งอยู่นอกเมือง พอเลิกเรียนก็ต้องคอยรถประจำทางทุกวัน บางวันก็มีหลายคัน บางวันก็ต้องคอยกันประมาณ 30 นาที ที่เป็นเช่นนี้เพราะขณะนั้นถนนสายศรีสะเกษ-ปะเหลียน ที่วิทยาลัยฯ ตั้งอยู่นั้นยังไม่มี ความเจริญเหมือนปัจจุบัน และในขณะนั้นต้องทำงานทุกวัน หลังเลิกเรียน คือ ทำงานบ้าน และช่วยทำบัญชี เก็บเงินตามบัญชีให้บิดา ในตอนนั้นบิดาได้เปิดร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งเป็นร้านเล็ก ๆ อยู่ติดกับร้านตัดเย็บเสื้อผ้า โดยมีคุณอามาช่วยดูแลกิจการภายในร้านให้

หลังจากที่จบการศึกษาสาขาบัญชี จากวิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ รัศมี ปวช. อายุขณะนั้น 18 ปี ก็เป็นวัยรุ่นที่อยากจะรู้ อยากจะเที่ยว อยากหาประสบการณ์ต่าง ๆ เลยขออนุญาตบิดาเข้ากรุงเทพฯ โดยไปพักอยู่บ้านลุง ที่หัวหมาก เข้าทำงานกับบริษัท

วี เอส เยเนอรัล เคมา และโกสุมักรเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิชา
 นิติศาสตร์ สาเหตุที่เลือกสาขานี้เพราะว่า ไม่มีโอกาสได้ไปเรียนทุกวัน จึงต้องศึกษา
 เอง เมื่อจะสอบก็กลางานไปสอบ และสาเหตุอีกอย่างหนึ่งคือ บัญชีและกฎหมายเป็นของ
 คู่กัน เธอบอกว่าวิชาบัญชีนั้นเธอพอที่จะรู้อะไรบ้างแล้วความที่ได้อศึกษามา แม้มิใช่บัญชีชั้นสูง
 แต่ก็น่าจะรู้กฎหมายไว้ม่าง โดยเฉพาะกฎหมายแพ่ง เธอหาประสบการณ์อยู่กรุงเทพฯ
 2 ปี บิคาาก็เรียกตัวกลับมาช่วยงานที่บ้าน เพื่อขยายงานค้าขายอุปกรณ์ไฟฟ้าให้มากขึ้น
 ให้เกิดความสมดุลกับรายจ่ายที่มีมากขึ้น คือในขณะนั้นน้อง ๆ กำลังเรียนอยู่ทุกคน
 ทำให้เธอตัดสินใจกลับบ้าน และตั้งใจที่จะช่วยบิคาทำงานเพื่อส่งเสียน้อง ๆ ได้เรียน
 และอีกประการหนึ่ง เป็นการทดแทนคุณบิคา ที่ท่านได้พยายามอดทนทำงาน หาเงินควย
 ความลำบาก ทั้งแถมารค่าถึงแก่กรรม

การเริ่มงานครั้งแรก... จนประสบความสำเร็จ

การทำงานครั้งแรกเริ่มจากการช่วยงานบิคา ในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่
 ชั้นปีที่ 1-3 วิทยาลัยเทคนิควัง คือ ในระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2523 ที่ร้านพิสิษฐพานิช
 ซึ่งเป็นร้านเล็ก ๆ 1 คูหา ขายเครื่องอุปกรณไฟฟ้าทุกชนิด มีคุณอาเป็นผู้ช่วยดูแล มีลูกจ้าง
 1 คน ทั่วคุณจุฑารัตน์มีหน้าที่ทำงานบ้าน คุณแลคกแก่จรวง ทำบัญชีและเก็บเงินค่าน้ำไฟเสร็จ
 ที่ลูกค่านัดหมาย

และกลางปี 2523 ได้เข้ากรุงเทพฯ เพื่อศึกษาหาประสบการณ์ต่าง ๆ ในการ
 ไปกรุงเทพฯ ครั้งนี้เธอได้ไปทำงานอยู่ บริษัท วี เอส เยเนอรัล เคมา ในหน้าที่ตรวจ
 จ่ายสินค้า ในระหว่าง พ.ศ. 2523 - 2525 ในการทำงานครั้งนี้มีโอกาสติดรถส่งของ
 ซึ่งไปส่งของตามที่ต่าง ๆ ทำให้ได้พบว่าเจ้าของกิจการโรงงานบางคนไม่ใช่เป็นผู้ที่จบ
 การศึกษาสูง ๆ แต่สามารถจะประกอบอาชีพปกครองคนงาน และทำกิจการใหญ่ได้

"ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 คิฉินกลับมาช่วยงานทางบ้าน เพราะในขณะนั้น น้องสาวคนที่ 2 ไปเรียนต่อที่หาคีใหญ่ คิฉินก็ของกลับมาทำงานที่บ้านตามเดิม ก่อนนั้น คิฉินสามารถแบ่งเบางานของบิดาลงได้บ้าง อยู่ช่วยงานทางบ้านจนถึงปี 2529 น้องสาวคนที่ 3 จบการศึกษาระดับ ม.ศ.3 มาทำงานที่ร้าน และในปีนี้มีบิดาได้ซื้อสวนยางพาราให้ คิฉิน จำนวน 52 ไร่ มีคนงาน 5 คน ในตอนนั้นคิฉินจะต้องเข้าไปดูแลสวนทุกวัน นี่คือ "กิจการแรกของคิฉิน"

เริ่มกิจการ "น้ำดื่ม"

ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 เป็นปีที่ได้เริ่มทำกิจการน้ำดื่ม ตอนนั้นคุณลุงซึ่งเป็น นักธุรกิจท่านมีความเห็นว่า คิฉินมีมนุษยสัมพันธ์ดี น่าจะมีกิจการที่ควรทำในหัวเมืองสักอย่าง ท่านเลยเรียกคิฉินมาคุยและแนะนำให้คิฉินทำน้ำดื่ม เพราะขณะนี้น้ำดื่มเป็นสิ่งสำคัญและ จำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะในหัวเมืองของจังหวัดศรีสะเกษที่มีประชาชนอยู่หนาแน่นแออัด น้ำบ่อไม่สะอาดเท่าที่ควร ก่อนจะทำก็ของนำมาต้มก่อน ซึ่งเป็นการเพิ่ม ภาระภายในบ้าน คนส่วนใหญ่จึงหันมานิยมน้ำดื่มที่ทำสำเร็จรูปจากโรงงานกันมาก ในการ ทำกิจการนี้คุณลุงเห็นว่า คิฉินมีความสามารถที่จะทำได้คิฉินก็ท้วงท้วงท่านว่า "ถ้าจะหักของ ทำให้ดีที่สุด เพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมาภายหลัง เพราะน้ำดื่มเป็นสิ่งที่ควบคุมโดย สำนักรักษาอาหารและยา"

หลังจากที่คิฉินตกลงที่จะทำกิจการนี้ ก็ได้กู้เงินจากธนาคารมาลงทุน 500,000 บาท เพื่อดำเนินกิจการ โดยคุณลุงเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ให้ ในครั้งแรกคิฉิน ได้ไปขอเช่าที่ภายในโรงน้ำแข็งส่วนหนึ่งดำเนินกิจการไปพลาง ๆ ก่อน ในอัตราค่าเช่า เดือนละ 1,000 บาท และในขณะเดียวกันคุณยายก็ได้มอบที่ดินให้ 1 แปลง เพื่อก่อสร้าง โรงงานทรงแพนทิพย์ ผลิตน้ำดื่มชานี ออย 188/2531 ซึ่งเป็นอาคารชั้นครึ่ง 2 คูหา บริเวณโรงงานมีรั้ว 3 ด้าน คือ ด้านข้าง และด้านหลัง คิฉินย้ายเข้ามาอยู่ในโรงงาน เพื่อทำกิจการนี้ตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม 2530 รวมระยะเวลาก่อสร้าง ประมาณ 8 เดือน

และในตอนนี้ผลิตภัณฑ์ของดิฉันก็เริ่มเป็นที่รู้จักในท้องถิ่นบ้างแล้ว รายได้ก็มีเพิ่มขึ้นทุกเดือน แต่ก็ไม่ค่อยมีเงินเก็บสะสม เพราะต้องช่วยส่งเสียของ ๆ และผ่อนชำระเงินกู้ธนาคารพร้อมดอกเบี้ยทุกเดือน

ในปี 2531 ดิฉันพยายามรวบรวมเงินไว้ก่อนหนึ่งเอาไปควานรดกระบะ โดยผ่อนชำระเป็นรายเดือน รายได้ในขณะนั้นมีมากขึ้นทุกเดือนจนสามารถชำระหนี้ได้หมด ในขณะนี้ดิฉันมีรถส่งน้ำ 2 คัน คันหนึ่งเป็นคันเก่าซึ่งซื้อจากเจ้าของเดิมในตอนที่เริ่มกิจการ และอีกคันหนึ่งซึ่งเป็นคันใหม่ที่ใหญ่กว่าสามารถบรรทุกน้ำได้มาก

การขนส่งของส่วนใหญ่ดิฉันจะขับเอง นำน้ำไปส่งยังผู้บริโภค เพื่อต้องการรู้จักลูกค้า และเป็น การบริการให้ลูกค้าประทับใจ จะได้ใช้บริการในครั้งต่อไป และในขณะนี้ยังได้ผลิตน้ำกลั่นสำหรับใส่แบกเทอรีย่ออกสู่ท้องตลาดอีกด้วย

แรงจูงใจในการทำงาน

เกิดขึ้นในระหว่างที่ดิฉันได้พบเห็นในระหว่างการทำงานที่กรุงเทพฯ พบว่ากิจการใหญ่ ๆ บางอย่างเจ้าของกิจการใช้จะจบการศึกษาชั้นสูงทุกคน บางคนไม่เคยมีความรู้ในวิชาชีพด้วยซ้ำ แต่อาศัยประสบการณ์และความขยันอดทน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และการได้คลุกคลี ลงมือทำเองด้วย ก็สามารถมีกิจการเองได้

ปัญหาอุปสรรคในการทำงานและการต่อสู้

ปัญหาเกี่ยวกับตัวบุคคลนั้นไม่มี เพราะดิฉันเป็นกันเองกับลูกจ้างทุกคน ไม่มีการถือเอาถือเราแบ่งชั้นกัน ใครทำงานอะไรดิฉันก็จะแนะนำให้รู้จักหน้าที่ และรักงาน รู้จักรับผิดชอบ รู้จักเก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ และต้องซื่อสัตย์ ลูกจ้างคนใดมีปัญหาไหนบอก โดยเฉพาะเรื่องเงินซึ่งดิฉันพร้อมที่จะช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนตามสมควร แต่ถ้าเกิดมีการลักขโมยทรัพย์สินภายในโรงงานหากมีหลักฐานชัดเจนก็ให้ออกทันที

เทคนิคและคทิที่ทำได้ประสบความสำเร็จ

คิดนถือคทิในการทำงาน กังนี้คือ

"ข้อสัทยั ชยัน และช่วยเหลือสังคคด้วยควมจรงใจ"

ควมคคสร้งสรค้ในกรที่จะท้งนทอไป

- จะทงชยยถจกรและทลคให้ท้งนช้
- คคท้งครื่องบรจุน้ค้มเพิ่มช้ และผลคน้ค้มชคคประมาณ 500 ช้ช้ ชวคแคว

ควมคคเห็นและทศนคคทในวชชพ

ในประกรน้อยกรจะเสนอแนะให้เพ่อน ๆ และเยวชนทัวไปหันมสนจ การประกอบอชพ จะเบ้นอชพอะไรก็ค้ขอให้มควมสนจ และอคทนให้มก และอยล่อกงน ช้เบ้นลค้กรง่ย ๆ ที่ทคคคนปฏิบัติค้ หกมควมท้งจจรง ส่ที่ทคคมา ค้ "ควมสร้ง"

5. สาขาศิลปหัตถกรรม

วิฑูรย์ เอียงสัมพันธ์

คุณวิฑูรย์ เอียงสัมพันธ์ เรียนชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนเทศบาล 36 วัดพุทธวนาราม อำเภอพุทธวัน จังหวัดพระนคร ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ต่อมา ได้เข้าศึกษาต่อ ณ โรงเรียนช่างเย็บหนังและเสื้อผ้า ซึ่งตั้งอยู่ที่เชิงสะพานเฉลิมโลก ประตูน้า อำเภอพุทธวัน พอเกิดสงครามโลก โรงเรียนได้ย้ายมาอยู่ที่อาคาร 6 ถนนราชดำเนินกลาง จนสำเร็จการศึกษาอาชีพขั้นต้น ซึ่งเป็นหลักสูตรสูงสุดในสมัยนั้น

ชีวิตสมรสเริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2502 กับนางทองสุข เอียงสัมพันธ์ มีบุตรด้วยกัน 5 คน ชาย 1 หญิง 4 คน สำเร็จการศึกษาแล้ว 4 คน ยังเรียนอยู่ชั้น ม.3 1 คน ทั้งหมดยังอยู่รวมในครอบครัวเดียวกันโดยช่วยกิจการงานของบิดา ซึ่งเป็นกิจการแบบ อุตสาหกรรมในครัวเรือน

ทำงานไป...เรียนหนังสือไป

เมื่อศึกษาจบจากโรงเรียน พ.ศ. 2487 ก็ออกมาทำงานทำ ไ้งานที่ร้าน "ไทยลิซิก" ซึ่งเป็นร้านที่เคยมาฝึกทำงานตอนกลางคืนในขณะที่ยังเรียนหนังสือ ทั้งนี้ เพราะเห็นว่าไม่ควรรบกวนผู้ปกครองในเรื่องการดและคาอาหาร ร้านนี้ตั้งอยู่บริเวณ แพร่งภูธร ลีเก๊ก เสาชิงช้า ไ้ควนเวียนเข้าออกจากร้านโน้นไปร้านนี้ตามบริเวณอยู่ประมาณ 10 ปี จึงได้ไปทำงานในบริษัทต่าง ๆ มากแห่งด้วยกัน

พิสูจน์ฝีมือ...จนคนจีนยอมรับ

ในการทำงานจะมีการประมูลค่าตัวโดยจ่ายเงินให้ล่วงหน้า ร้านใดหรือ บริษัทใดจ่ายให้มากก็จะไปทำที่ร้านนั้น หรือบริษัทนั้น ๆ การทำงานมักจะได้รับการกักกัน ไม่ค่อยยอมรับคนไทยเข้าทำงาน เพราะคนจีนคิดว่าฝีมือ และความสามารถของคนไทย ผู้คนจีนไม่ไ้ จนกระทั่งเรายอมให้เขาพิสูจน์ฝีมือว่าทำได้เป็นที่พอใจเขาจึงจะยอมรับ เข้าทำงาน ผมไ้พิสูจน์ให้เขาเห็น และยอมรับแล้วก็ได้ไ้แนะนำเพื่อน ๆ ศิษย์เก่ารุ่นต่าง ๆ

ไปฝากเข้าทำงานเป็นจำนวนมาก ผู้ที่แนะนำให้ฝากนั้นก็ใฝ่ฝันจะมีมือจนเป็นที่ยอมรับในเรื่องฝีมือของคนไทย ที่เรียนสำเร็จมาจากโรงเรียนช่างเย็บหนังและเป็นที่รู้จักเป็นที่ยอมรับในฝีมือคนไทยมาจนครบเท่าทุกวันนี้

หลักในการทำงาน

จากประสบการณ์ที่ได้รับจากร้านค้าต่าง ๆ และโรงงานต่าง ๆ ทำให้รู้และเข้าใจว่าในการทำงานควรปรับปรุงตัวให้เข้ากับเวลาและสถานที่เสมอ งานทุกงานควรมีการแก้ไขให้ใหม่ล้าหน้าอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันกับสมัยนิยมเน้นในเรื่องคุณภาพและรูปทรงในด้านการผลิตของไม่ล้าค่านึงถึงทุนการผลิตให้มาก แม้จะไม่ใช่งานของเราเองก็ควรทำให้คุ้มกับค่าแรงงานที่เราได้รับมิใช่ทำไปอยู่ไปให้หมดคไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น การทำเช่นนี้จะขาดความก้าวหน้าของค่านึงถึงเสมอว่า เราเป็นคนจนต้องมีความอดทน ขยัน หมั่นหาความรู้ อย่าปล่อยให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์งานที่ทำต้องมีระเบียบ มีประสิทธิภาพ ข้อตรงต่อหน้าที่ไม่เอาหน้าเรื่องเงินเดือนว่าน้อยไปหรือเพียงพอแล้ว

ในการเป็นพ่อค้าของคนให้ได้ทุกชั้น ก่อตั้งว่าเขานำเงินมาให้เรา เรามีเงินมาเลี้ยงตัวเลี้ยงครอบครัวได้ก็เพราะลูกค้าที่มาอุดหนุน ความสุขของเราที่ไ้รับก็เพราะเขาเหล่านั้น เราต้องเอาใจทุก ๆ คน เอาใจเขามาใส่ใจเรา คิดให้ได้ เช่นนี้กิจการจึงจะเจริญรุ่งเรือง

แรงจูงใจของการทำงาน

มีความคิดเห็นว่าในชีวิตประจำวันคนเราส่วนใหญ่มักมีความต้องการใช้เครื่องนุ่งห่มมากมายหลายชนิดด้วยกัน เช่น รองเท้าชนิดต่าง ๆ นั้บชนิดไม่ถนอมมีการดัดแปลงไปความ ยุคตามสมัย เช่นเดียวกับเสื้อผ้าซึ่งเป็นของคู่กัน นอกจากนี้ก็ยังมีการระเป่า เช่นซัก อานม้า ของหนังต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในงานต่าง ๆ ถุงมือ ถุงกอล์ฟ เบาะรถ เบาะโซฟา และเครื่องกีฬาหลายชนิดที่ผลิตด้วยหนังทุกชาติทุกภาษาต้องใช้ หากเราเลือกเอาดีสักอย่าง

หนึ่งคงจะสามารถเลี้ยงตนเองได้ คุณแต่งงานซ่อมรองเท้าซึ่งเป็นงานง่าย ๆ ก็ยังมีรายได้ พอเลี้ยงครอบครัวได้ดี เช่นนี้จึงตัดสินใจทำเครื่องกีฬาที่ทำจากเครื่องหนัง เพราะเป็นงานที่ยังมีคู่แข่งน้อย มีตลาดรองรับทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่มาก แม้ในสายตากันทั่วไป จะเห็นว่า เป็นงานอันต่ำต้อยก็ความที่เลือกให้เป็นอาชีพที่สุจริตและนำความสำเร็จในชีวิต มาให้ก็พอใจแล้ว

ปัญหาอุปสรรคในการทำงานและการก่อสร้าง

อุปสรรคในการทำงานคือทุน การหาเงินทุนเป็นความลำบากอันยิ่งยวดสำหรับ ผู้มีฐานะยากจน แม้จะมีสมองและความรู้ก็ไม่อาจช่วยได้ เพราะความเชื่อถือในเศรษฐกิจไม่มี ใครยอมรับ ไม่มีใครค้าประกัน โดยเฉพาะผู้ที่มุ่งมาเรียนในทางนี้ มักจะเคยเป็นผู้ที่มีบิดา มารดาเป็นผู้ที่ยากจน ฉะนั้น เมื่อมาสร้างตัว สร้างฐานะจึงต้องใช้ชีวิตต่อสู้ยาวนานกว่าจะ สะสมทรัพย์เป็นทุนเป็นปึกแผ่นขึ้นมาได้

การทำงานต้องเริ่มกันตั้งแต่ทำเป็นโรงงานขนาดย่อม ซึ่งก็มีปัญหาเรื่องแรงงาน เพราะพอฝึกฝนคนให้ทำงานคล่องดีแล้ว เขาก็จะถูกนายทุนใหญ่ภายในประเทศหรือที่มาจาก ต่างประเทศซื้อตัวไป เพราะเขามีเสถียรภาพที่ดีกว่า บางทีต้องหยุดกิจการเพราะไม่มีคน ทำงาน ทั้ง ๆ ที่มีงานรอคอยอยู่จนกว่าจะฝึกคนขึ้นมาใหม่ได้จึงจะดำเนินงานต่อไปได้ ถ้าเจ้าของสามารถทำงานเองได้ก็พอจะประคองประคองตัวไปได้บ้าง แต่งานก็จะไม่ทันส่ง ตามกำหนดเวลา

นอกจากนี้เมื่อเริ่มกิจการใหม่ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็ตามมา ทั้ง ๆ ที่เรายัง พุบอยู่ควย ทุนน้อย งานน้อย รายได้น้อย การประเมินภาษีไม่ได้เข้าใจในข้อนี้ มักจะ ประเมินตอนที่เห็นกิจการกำลังดำเนินอยู่ ภาษีสังคมก็เป็นปัญหามากมีทั้งภาษีมีภาษีสว่าง ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการหัวอกเป็นหนอง คราวใดมีการสั่งซื้อมาก คนคลองตัวก็พอมิ รายได้มาจุนเจือ

การต่อสู้ที่ไ้ใจมุ่งมั่น ใจรักเป็นเกิมนัน และแน่วแน่ที่จะแก้ไขข้ออุปสรรค
ทุก ๆ ทางมีภรรยาและลูก ๆ คอยเป็นกำลังใจและกำลังแรงงานได้ จึงสามารถฝ่าฟัน
อุปสรรคทาง ๆ มาได้

ความคิดเห็นและทัศนคติในวิชาชีพ

ในขณะสิ้นสุดศักราชไทย เครื่องหมาย "ไทย" เป็นที่ยอมรับของชาวไทยและ
ชาวต่างประเทศในเรื่องคุณภาพ รูปแบบที่ทันสมัย เนื้อสินค้าประเภทเดียวกัน หากได้
รับการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจวาสนาก็จะทำให้เยาวชนไทยมีงานทำไม่ต้องไปทำงาน
ต่างประเทศ ขณะเดียวกันต่างชาติก็มากอบโกยผลประโยชน์ไปจากไทย ถกค้ำแรงนำ
ความร่ำรวยมาสู่ตนเอง เราต้องพยายามเปลี่ยนค่านิยมให้ได้โดยหันมาสนับสนุนสินค้าไทย
เพราะคุณภาพเหนือกว่า ขอให้เราเปลี่ยนค่านิยมให้ได้

ทัศนคติในวิชาชีพ คือ ยังมีหนทางอีกมากมายและกว้างไกลนักสำหรับผู้ทำงาน
ขอให้มองช่องทางให้ถี่ ๆ เราจะไม่ท้อถอยและไม่ย่อท้อ

บุคลิกลักษณะส่วนตัวที่ดี

บุคคลผู้นี้เป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็ง เกิดเกี่ยวในการทำงาน การต่อสู้กับอุปสรรค
ทั้งด้านการทำงาน และการต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บแก่ขณะเดียวกันก็มีจิตใจอ่อนโยนนึกถึง
เพื่อนมนุษย์ นึกถึงสถาบันเก่าที่ตนได้เรียนมา ไม่เคยลืมบุญคุณ หมั่นมาช่วยเหลือ โดยการ
บริจาคสิ่งของหรือเงิน หรือแม้แต่เวลาอันมีค่า เพื่อให้วิทยาลัยเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป
เท่าที่สามารถจะช่วยได้

ความเห็น และทัศนคติส่วนตัวที่ได้รับคัดเลือกเป็น "อาชีวตัวอย่าง"

ขอขอบคุณคณะกรรมการที่คัดเลือก "อาชีวตัวอย่าง" ที่มองการไกลและคัดเลือก
ผมขึ้นมา สิ่งนี้ผมไม่เคยคิดฝันมาก่อน นับว่าเป็นโครงการที่ดีมาก เพราะเป็นการให้กำลังใจ
กับผู้ที่จะฟันฝ่าอุปสรรคด้วยตนเอง เป็นกำลังใจแก่เยาวชนรุ่นหลัง จะได้มีความมานะพยายาม

ต่อสู้อชีวิต ไม่คิดท้อถอย นอกจากนี้ยังเป็นตัวอย่างที่ดีแก่อาชีพะทุกแผนก และจะได้
ตระหนักว่า การประกอบอาชีพนั้นถ้ามีความตั้งใจจริงจะทองประสบความสำเร็จ
โดยเฉพาะถ้าผู้ใหญ่มิหอคหังแล้วให้การสนับสนุน ถึงแม้จะไม่ใช้โดยทางตรงก็โดยทาง
อ้อม ความก้าวหน้าจะทองไปไกลไปถูกสายงานที่ได้เรียนมา มิใช่ว่าเรียนอย่างแต่ไป
ทำงานอีกอย่างซึ่งไม่ตรงกัน

ผมรู้สึกภูมิใจที่สุดที่ได้ต่อสู้ชีวิตนับจากย่างก้าวออกจากสถาบันที่ได้เรียนมา
ตลอดเวลาเกือบ 50 ปี จึงประสบความสำเร็จ

ทัศนคติในค่านการ เรียนการสอนของอาชีพศึกษา

- ควรมีเวลาสำหรับภาคปฏิบัติให้มาก ๆ
- ให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานตามโรงงาน ซึ่งก็ทำอยู่แล้ว แต่ขอให้มากกว่านี้
- เมื่อเลิกเรียนแล้วควรแนะนำให้ออกปฏิบัติงานในคานตลาดควย อย่าปล่อยให้

เวลาให้ลวงไปเปล่า ๆ

- นักศึกษาที่มีฝีมือไม่ดี ควรฝึกวิชาเฉพาะอย่าง เพื่อเอาดีให้ได้สักอย่าง
- ให้เน้นหนักในเรื่องความเสียสละ มิใช่เห็นแก่เงินอย่างเดียว เราไปเอา

ความรู้เรื่องเงินนั้นมาที่หลัง

- จงอย่าคิดว่าคนมีวุฒิสูง จะทองได้เงินเดือนมาก ๆ มีรายได้ดี ๆ

จงตระหนักว่า ที่โลกนี้คามเขาทองการผู้มีความสามารถสูง มีคุณธรรมสูง

- ควรมีอาจารย์สอนพิเศษ ซึ่งเป็นผู้ชำนาญเฉพาะอย่าง เพื่อจะได้ถ่ายทอด

ความรู้ใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียน

- อย่าไปคิควางานช่างนั้นเป็นงานต่ำสูงงานเกาอีไม่ได้ อาจารย์ควรชี้แนะ

ให้นักเรียนรักวิชาที่ตนเรียน และเอาดีในทางที่เรียนให้ได้ จงระลึกเสมอว่า "อาชีพ
อะไรก็รวยได้ ถ้ามีความตั้งใจจริงและทำจริง" ก็ทองเห็นได้จากโรงงานผลิตทองเทามาจา
ไนท์ ฯลฯ ซึ่งเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เมื่อรวยแล้วก็ไม่มิใครทองถูก

การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

ได้สละทรัพย์สิน เวลา และแรงงานช่วยสังคมบ้าง เช่น ในแวดวงของการศึกษาก็ให้ความอุปถัมภ์วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพฯ โดยตลอด รับเป็นนายกสมาคมศิษย์เก่า นำทรัพย์สินสิ่งของมาบริจาค นำเงินทุนมาให้แก่นักเรียนที่ขาดแคลน นอกจากนี้ยังช่วยเหลือกิจการในวงการสมาคมมวย และอื่น ๆ ที่ร้องขอไปยังบริษัท

โครงการหรือแผนในอนาคต

มีแผนการจะขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้น เพื่อรองรับลูกค้าซึ่งนับว่าจะมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยการสั่งซื้อเครื่องจักรทันสมัยต่าง ๆ เข้ามาใช้เพื่อทุนแรง เพิ่มคนงานหรืออื่น ๆ ที่จำเป็น มีแผนที่จะเผยแพร่อาชีพ ถ้าหากได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาลก็จะทำให้ความฝันเป็นความจริงมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อรองรับการว่างงานของเยาวชน และแก้ไขทัศนคติที่ไม่ดีของเยาวชนว่า "ตั้งใจทำงานจริงก็เป็นผีก็แฉ่งได้"